

متن پرسش

به نام خدا با عرض سلام و ادب: احتراماً، بنده در حال تحقیق در باب اساطیر و آزمونهای پاکی که نقش اول آنرا «آتش» بر عهده دارد، هستم. در شاهنامه سیاوش از آتش می گذرد، در راماین سیتا در درون آتش قرار می گیرد و به این وسیله بی گناهی این دو ثابت می شود. آتش حضرت ابراهیم (ع) را نمی سوزاند و همچنین حضرت موسی (ع) را. استنباط بنده این است که آتش به گوهر پاک این افراد نمی تواند صدمه ای وارد کند، هر چند بی گناهی هم بوده اند که در آتش سوخته اند مانند ژاندارک و همچنین بارها در بسیاری از مقالات خوانده ام که گناهکاران در جهنم با آتش تطهیر می شوند. حضرت استاد راز این نسوختن در آتش و تطهیر به واسطه این عنصر چیست؟ و راز سوخته شدن بسیاری از بی گناهان در آتش چیست؟ لازم به ذکر است که اینجانب دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد زبان آلمانی می باشم و هدف از این پرسش تحریر مقاله ای در این راستاست. در صورت امکان پاسخ این پرسش را سریعتر برایم ارسال فرمائید. با تشکر و تقدیم احترام

متن پاسخ

- باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده خیلی از این حرفها سر در نمی آورم. تنها می توان گفت چون سوزندگی آتش برای مردم ملموس است آنجایی که خداوند بخواهد تاریخ دیگری را ظهور دهد و اراده ی دیگری در میان نباشد، سوزندگی آتش را خنثی می نماید که در مورد حضرت ابراهیم «علیه السلام» ملاحظه می نمایید که خداوند از این طریق ربوبیت خود را ظهور داد. ولی آنجایی که اراده ی دیگری در کار است مثل شهادت حضرت سیدالشهداء «علیه السلام» و در متن این شهادت رسوایی بنی امیه اراده شده است، موضوع فرق خواهد کرد. موفق باشید